

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
З Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
З Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 145.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го ЧЕРВНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, JUNE 29, 1978

No. 145.

VOL. LXXXV.

РОСІЯНИ В ЗСА СТВОРИЛИ ОРГАНІЗАЦІЮ: „ЗА РОСІЮ БЕЗ КОЛОНІЙ“

Нью Йорк (СВУ). — В неділю, 4-го червня 1978 року, в готелі Білтмор відбулося засідання Ради Директорів організації „Американці за Визволення Поневоленіх Націй“ (АВПН) з участю представників різних національних організацій, в тому числі Спільки Визволення України (СВУ). З ініціати-ви СВУ була запрошена група російських нових політичних емігрантів.

Голова організації АВПН, д-р Валентина Калінін, відкриваючи засідання, запросила до Президії, крім віцепрезидента м-ра Ральфа Станкевіча та секретаря АВПН д-ра Роджера Горроша, лідерів російської групи Ігоря Сінявіна і Петра Болдырьова. Вона поінформувала присутніх про їхню діяльність за останній рік із еміграції в справі заснування нової російської політичної організації для співпраці й творення спільного фронту росіян з не-російськими народами в боротьбі проти комуністичної імперії за незалежні національні держави.

Ігор Сінявін виголосив слово про створення організації „За Росію без колоній“ (РБК), Пеотр Болдырьов прочитав повідомлення такого змісту:

„Від імені групи політичних нових емігрантів з СРСР ми проголошуємо створення Організації Росії без колоній“ (РБК). Основна мета організації зформувана в її назві. Головні засади, викладені в опублікованих виступах І. Сінявіна і Болдырьова, присвячені національній проблемі в СРСР, а саме: „Платформа для співпраці“, „Ми відповідаємо“, „Росіяни — за ліквідацію імперії“.

Найближчі завдання Організаційного Комітету:

1. Зосередити й приймати нових членів;
2. Видання журналу, далі розробки ідейних і теоретичних основ;
3. Співпраця з національними організаціями, які стоять на позиції антикомунізму й антимілітаризму, для спільної боротьби з метою створення суверенних національних держав, в тому числі національної Росії.

Засновники: І. Сінявін, П. Болдырьов.

Адреса Організації —

Початок мистецького сезону у Гантері

Гантер, Н. Й. (іх) — В суботу, 1-го липня 1978 р., ввечері тут у мотелі „Ксенія“ на популярно відомій „Кобзарівці“ відбудеться, як шороку, відкриття мистецької виставки Едварда Козака, знову з синами-мистцями Юрком і Яремом, про що вже була вістка у „Свободі“.

Наступного дня, в неділю, 2-го липня, у власній галерії наприкінці мотелю „Ксенія“ Ярослав Вижницький відкриє свою, вже шосту з черги, індивідуальну виставку — коло 40 олій: пейзажі, портрети, композиції, квіти, овочі — барвисті, кольоритні.

Також у власній галерії постійна мешканка Гантера Людмила Морозова має зазвичай відкрити виставку своїх образів, мальованих тонкою олією, що подобають на акварелі. Цим разом — це залишилися деякі з грецькими мотивами, але найбільше також нові, головні квіти, пейзажі і „мертва природа“, всі у прикметному тілі мистецтві стилі імпресіонізму. Гантер славиться як мистецький осередок, бо його природа нагадує Гу-

ного Комітету РБК: Russia Without Colonies Box. 217, New York, N.Y., 10314, USA.

Присутні представники національних організацій привітали в своїх виступах російських керівників Організаційного Комітету „За Росію без колоній“ (РБК), запевняючи їх в підтримці і співпраці.

Від СВУ виступив ред. Олександра Калінін, від організації гетьманців — Ярослав Савка, від білоруської еміграції — проф. д-р Станіслав Станкевіч, редактор і видавець часопису „Беларусь“, від Грузинського Національного Фронту — Григорій Абуладзе, від македонців (з Болгарії) — П. Богданов і інші; від американської організації „Союз для відновлення моралі“ — капітан Рудольф Блаум, автор книжки „Е.Р.А. в епоху блуду“.

Увечері того ж самого дня в готелі „Рузвельт“ учасники зборів АВПН на запрошення грузинів взяли участь у вчорашньому зібранні, присвяченому 60-им роковинам проголошення самостійності Грузії, де було присутніх біля 300 грузинів. Під час зачитання привітів, надісланих від Президента ЗСА, конгресменів і сенаторів, голова президії П. Сандро Барателі повідомив присутніх, що на залі є запрошені представники різних національностей, зокрема назвав Олександра Калініна як друга грузинів і запросив до слова. Д-р В. Калінін англійською мовою, привітавши учасників відзначення роковин незалежності Грузії, коротко поінформувала присутніх про початок співпраці з російськими новими емігрантами, які сьогодні проголосили створення Організаційного Комітету „За Росію без колоній“.

До слова привітати запрошено організаторів РБК І. Сінявіна і П. Болдырьова; з привітом від білорусів виступив д-р Р. Горрош, редактор англійського часопису „Белорусія Тайм“, з привітаннями виступали інші представники національних організацій.

Представник радіомовлення грузинського відділу „Голос Америки“ узяв інтерв'ю в І. Сінявіна про завдання новоствореного російського Організаційного Комітету РБК для передачі за Залізну Заслону.

КАРТЕР НАЗИВАЄ ВІДНОСИНИ З СРСР СТАБІЛЬНИМИ, ВІРІТЬ В УСПІШНІСТЬ ПЕРЕГОВОРІВ

Вашингтон. — Президент Джиммі Картер, виступаючи в понеділок, 26-го червня на короткій пресовій конференції, яку передавала крайова телевізійна сітка та інші засоби масової інформації, довше зупинився на американсько-російських відносинах, які він вважає стабільними. Президент сказав, що Леонід Брежнев, генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР, поділяє його погляд про кращі відносини між ЗСА і СРСР і про переговори СALT-2, які тепер ведуться між обома країнами. Президент Картер затримав багато інших справ міжнародної політики і довше зупинився над справою затяжних мирних переговорів між Єгиптом та Ізраїлем і висловив своє розчарування з приводу відкинення ізраїльським урядом американської пропозиції відносно окупованих територій, які є основною причиною затримки в переговорах між президентом Єгипту Садатом і прем'єром Ізраїля Бегіном та нерозважним відкиненням єгипетського плану задержки, заки він ще був обміркований ізраїльським парламентом.

З внутрішніх американських справ Президент порушив справи податків, крайового здоров'я та забезпечення тощо. Привівши на пресовій конференції кореспондентів бажали однак довідатися з уст президента Картера, як фактично представляються відносини між ЗСА і СРСР і як відношення до советської закордонної політики теперішньої Адміністрації, бо існує, мовляв, різниця поглядів на що справу між д-ром Збігневом Бжезінським, дорадником Президента в справах крайової безпеки, і державним сек-

ретарем Сайрусом Венсом. Помимо того, що Президент Картер поновив обговорення Бжезінського перед критиками, в тоні його відповіді кореспонденти відчували, що він більше погоджується з лінією Венса, тобто з рекомендацією дальшої співпраці з советами, крім існуючого змагання між ЗСА і СРСР, триває ще 15-20 років. Президент Картер застерігав собі однак право не погоджуватися з усіма потягненнями советів і такі потягнення критикувати відкрито. Теперішні відносини ЗСА з СРСР Картер вважає „стабільними“ і вони не є під загрозою.

„Немає безпосередньої загрози для миру“, — заявив Президент, — переговори про скорочення стратегічної зброї продовжуються в добрій вірі; немає причини до паніки, і я вважаю це нормальними обставинами“. Відповідаючи на запитання про переговори СALT-2, президент Картер сказав, що досі зроблено великий крок вперед. Крім того, Президент відмітив, що він поновив запрошення для „президента“ Леоніда І. Брежнева на приїзд до ЗСА, але він свідомий того, що це станеться тільки тоді, коли переговори СALT будуть успішно закінчені. Картер додав, що Брежнев бажав цього самого, що і він: „миру між нашою і його країнами“. В неділю, 25-го червня, Брежнев обговорював Адміністрацію Картера за використання китайської карти проти Советського Союзу, а в понеділок, 26-го червня, президент Картер відповів, що „ми не пробуємо і не будемо пробувати розгравити чи наставляти СРСР проти Китаю, чи навпаки“.

АМЕРИКАНСЬКІ ВЧЕНІ БОЙКОТУЮТЬ МІЖНАРОДНИЙ СЕМІНАР В МОСКВІ

Москва. — Пресові агентства інформують, що американські вчені, протестуючи проти засуду проф. Юрія Орлова на 12 років позбавлення волі і враховуючи дальші переслідування та арешти членів Гельсінкської Групи, відмовляються від участі у тих міжнародних конференціях та семінарах, які відбуваються в Советському Союзі. На заклик академіка Андрія Сахарова і Сергія Поліканова, які закликали західних науковців бойкотувати наукові конференції в СРСР, західні вчені один за одним відхилили запрошення советських чинників брати участь в наукових з'їздах чи в семінарах будь-якого характеру. Багато американських вчених не поїхали на міжнародну конференцію фізиків, яка тепер відбувається в одній підмосковській місцевості Дубно. Також стало відомо, що велика група фізиків з Каліфорнії не прийняла запрошення на цю конференцію, а деякі тієї групи написали листа московським вченим, у якому протестують проти переслідування Групи нагаду за виконання Гельсінкської угоди в СРСР і засуду Ю. Орлова. Ініціатор бойкоту, професор фізики на Каліфорнійському університеті в Санта Круз, Майкл Нюнберг, вивисла до Москви телеграму на ім'я Леоніда І. Брежнева, у якій написано, що американські вчені високо цінують співпрацю зі своїми колегами в СРСР, але політичний клімат в Советському Союзі не надається для вільної думки. В телеграмі знову ж таки пригадується жорстокий засуд Ю. Орлова і переслідування Гельсінкської Групи в СРСР.

Під телеграмою проф. М. Нюнберга підписалися 15 визначних американських науковців з різних університетів ЗСА.

Академію св. Юра в Нью Йорку відзначено грошовою нагородою

Нью Йорк. (СМ). — Листою з 12-го червня ч. р. адресованим до сестри Мартини, ЧСВВ, директорки Академії св. Юра, Джеймс Кірі, директор Шкіл Нью-Йоркської Архідієцезії, о. Джеймс Лігуорі, асистент директора шкіл, та п. Джеймс Магоні спільно погратували Академію св. Юра за те, що їй приділено грошову допомогу від стейтсового уряду.

У листі зазначено, що перша школа в історії архідієцезії, яку відзначено Академія дістала не лише одну таку нагороду, але дві, і всього лише три нагороди були роздані в першому дистрикті публічних шкіл Нью Йорку.

Подання на нагороду приготувала сестра Моніка, ЧСВВ, учителька в Академії та асистентка сестри Мартини. Обі нагороди разом вносять приблизно 5,000 доларів і вони призначені на місцеве устаткування та матеріали. Нагороди призначені на шкільний рік 1978-79.

ЗСА ВИПУСТИЛИ З В'ЯЗНИЦІ СОВЕТСЬКИХ ШПИГУНІВ, А СОВЕТИ АМЕРИКАНЦЯ

Ф. Джей Крофорд, звільнений з московської в'язниці на поруку свого амбасадора американський бізнесмен, повертається зі своєю нареченою Вірджінією Олбріс до свого мешкання. Він був схоплений агентами КГБ на вулиці Москви 11-го червня та заарештований під закидом незаконної торгівлі валютою.

Вашингтон. — Пресові агентства інформують, що у виступі обох пільних переговорів, які велися від довгого часу З'єднані Стейтиками 3 „єднанні Стейти Америки і Советського Союзу“, в понеділок, 26-го червня ч. р. були звільнені з ув'язнення на поруку свого амбасадора два советські шпигуни, до речі колишні працівники в генеральному секретаріаті Організації Об'єднаних Націй. — 43-річний Рудольф П. Ченаєв і 39-річний Валдік А. Енгер, яких службовики ЕФ-Бі-Ай арештували в місцевості Вудбридж, Н. Дж. Тому, що вище названі не користувалися документами дипломатичної недоторканості, їх держали у новарський в'язниці з встановленого судом вимогою поруки в сумі двох мільйонів доларів, що викликала гостру реакцію Москви, яка у відплату заарештувала кілька тижнів пізніше американського бізнесмена Френсіса Джей Крофорда на вулиці в Москві, закинувши йому недозволену торгівлю закордонною валютою і який, згідно з 88-ою статтею советського кримінального закону, може одержати 10 років в'язниці і 5 років заслання.

Речники Державного департаменту ЗСА заявили, що розмови про звільнення советських шпигунів і Крофорда під опіку амбасадора їхніх країн, які завершилися успішно і спричинилися до значного відпруження між обома країнами, вели з американського боку представники Державного департаменту і департаменту Справедливості з речниками советського уряду. Чимало посередничу роль відіграли обидва амбасадори, Малкон Туни в Москві і Анастолій Добринін у Вашингтоні, під опіку яких передано тепер під особисту опіку амбасадора СРСР у Вашингтоні Анастолія Добриніна.

Державний департамент ЗСА після довгої застави прийшов до висновку, що з погляду дальших перспектив у закордонній політиці, ледви чи є сенс продовжувати держати в ув'язненні советських шпигунів, тим більше, що американські громадяни виставлені на ворожу відплату в Москві. Речники Білого Дому заявили, що президент Картер особисто погодився на таку зміну на рекомендацію його політичного дорадника в справах крайової безпеки д-ра Збігнева Бжезінського. Обидвох советських шпигунів передано тепер під особисту опіку амбасадора СРСР у Вашингтоні Анастолія Добриніна.

Речники Державного департаменту ЗСА заявили, що розмови про звільнення советських шпигунів і Крофорда під опіку амбасадора їхніх країн, які завершилися успішно і спричинилися до значного відпруження між обома країнами, вели з американського боку представники Державного департаменту і департаменту Справедливості з речниками советського уряду. Чимало посередничу роль відіграли обидва амбасадори, Малкон Туни в Москві і Анастолій Добринін у Вашингтоні, під опіку яких передано тепер під особисту опіку амбасадора СРСР у Вашингтоні Анастолія Добриніна.

Керівника „червоної бригади“ в Італії засудили на 15 років в'язниці

Рим, Італія. — Асоційовані Пресс інформують, що італійський суд в Туріні, після тримісячної розправи, засудив Ренато Курсіо, керівника італійської терористичної групи, яка називає себе „червоною бригадою“, на 15 років в'язниці, а 28 інших його спільників, які доконали численних злочинів на території Італії, на менші кари. Приятелі Курсіо кілька разів намагалися вилучити його з в'язниці, але в кожному випадку уряд був неуступчивий і їхні акції кінчалися виявом ще більш злісного жорстокого терору. Останнім виявом такого терору було схоплення і вбивство голови Християнсько-демократичної партії і ко-

УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ ВИМАГАЄ „ДАТИ СВОБОДУ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УСІМ ПОНЕВОЛЕНИМ НАРОДАМ СРСР“

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продістав новий документ українського самвидаву — заява українського політичного в'язня Богдана Ребрика до голови Президії Верховної Ради СРСР. Богдан Ребрик, робітник, був засуджений 1970 р. на 7 років позбавлення волі і три роки заслання за його національні переконання. Він відбуває покарання в Мордовському концтаборі ЖХ 385-1-6. Друкуємо повний текст заяви в перекладі з російської мови.

„Голові Президії Верховної Ради СРСР від політв'язня Ребрика, Б.В. Мордовська АРСР, п. Сосновка, ЖХ 385-1-6 концтабір суворого режиму.“

За чесне виконання свого громадянського обов'язку, за любов до свого народу, його культури, традицій, мови й літератури мене засудили на 7 років позбавлення волі в таборі особливого суворого режиму і на три роки заслання. Це беззаконна вчинив наді мною Івано-Франківський обласний суд від імені українського народу і нібито в його інтересах. Пане Голово, цією заявою я не прошу Вас про допомогу і не апелюю до гуманності органів радянської влади. Ні. Людиноненависництво, беззаконність, брехня і сваволя покладені в саму основу очоленого Вами режиму:

Петро і Василь Січко — нові члени Української Гельсінкської групи

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Серед матеріалів українського самвидаву, які нещодавно дісталися на Захід, є біографічні інформації про двох нових членів Української громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод — Василя Січка і Петра Січка, а теж лист, адресований до двох політв'язнів Валерія Марченка та останнє слово Богдана Ребрика на його процесі в Івано-Франківському в 1970 році.

„Усі ці документи будуть опубліковані на сторінках української преси і в „Золотих самвидаву“ у в. „Сучасність“.

Подання інформації про двох нових членів Української Гельсінкської групи.

Петро Січко народився 18 серпня 1926 року в селі Витвиця. Учасник національно-визвольної боротьби в Західній Україні, колишній старшина УПА. В 1947 році Петра арештували за участь у злочинному створенні підпільної студентської організації на Чернівецькому університеті п. н. „Організація боротьби за вільну Україну“, яка бумшот мало свою мережу на університетах і інститутах Західної України. Січка засудили на кару смерті, а пізніше замінено її на 25-річний строк ув'язнення. У 1957 році його звільнили під час загальної амнії.

30 квітня 1978 року він став членом Української Гельсінкської групи.

Петро Січко одружений, має трое дітей. Живе в Івано-Франківській області.

Василь Січко — син Петра — народився 22 грудня 1956 року в Магадані. Закінчив середню школу в місті Долина, Івано-Франківської області і працював на заводі. В 1975 році почав студіювати журналістику на Київському університеті. Коли це стало відоме органам КГБ, вони викликали до районного відділу батька Василя, Петра, і почали його шантажувати сном, мов-

І просити Вас про допомогу та справедливість було би пониженням моєї людської гідності і чести...“

Жорстокі, нелюдські умови ув'язнення інакше думаючи у Ваших концтаборах сьогодні не викликають сумнівів у кого-будь на світі. Тут я хочу торкнутися питання психічного цукування інакше думаючи у радянській режимовій пресі, радіо і телебаченні, які відтворюють і серед самих інакше думаючи. Звертаюся з цими питаннями до Вас, як до людини, яка несе пряму відповідальність за злочинні дії пропагандистського апарату у партії і за всі наслідки, що з цього випливають.

Під час перевезення з табору під опіку Івано-Франківського КГБ для так званої „профілактики мозку“ в червні-липіні 1977 року, я мав шість на власній спині відчуття практичну сторону психічного тиску. Ось тільки деякі факти: 29.VI.1977, після приїзду до Харківської тюрми, відповідальні працівники всіляко понижували мене за те, що я розмовляв з ними рідною українською мовою. А за відмову зняти і віддати надгрудний хрестик вилаяли мене відступником, ворогом і українським буржуазним націоналістом і т.п. На мій протест закінчили знущання, дижурний офіцер (військове звання майор) відповів, що таких рене-

(Закінчення на ст. 3-ій)

ляв, або ти станеш нашим інформатором, або твій син Василь буде позбавлений можливості продовжувати студії. Петро Січко рішуче відмовився від такої пропозиції голови районного відділу КГБ Кушенка. 20 липня 1977 року наказом ч. 556 Василя Січка вигнали з Київського університету.

12 серпня 1977 року Василь написав заяву до Брежнева за проханням змінити рішення університету, бо інакше він буде змушений, на знак протесту, відмовитися від советського громадянства і прохатиме права емігрувати. Відповіді Василь не одержав, і 18 вересня він зрікся советського громадянства, про що написав заяву до Президії Верховної Ради СРСР і УССР. Свій паспорт і військовий квиток він віддав до районної управи внутрішніх справ московського району Києва. Комсомольський квиток, разом із заявою про вихід з членства ВЛКСМ, він вивисла до ЦК Комсомолу України. На початку листопада органи внутрішніх справ хотіли заарештувати Василя Січка, обвинувачуючи його, що він, мовляв, хотів спалити себе на Хрещатику під час святкування 60-річчя СРСР, щоб таким чином заперестувати проти геноциду українського народу. Але коли органам не пощастило знайти Василя, вони арештували його батька — Петра — і в'язниці його кілька днів та випустили після того, як закінчилися всі урочистості, пов'язані зі святкуванням 60-річчя.

Василь Січка кілька разів покликався в армію, але він відмовлявся на тій підставі, що не вважає себе громадянином СРСР. 17 січня 1978 року Василя арештували і віддали до Івано-Франківської обласної психіатричної лікарні. 31 січня його звільнили.

26 лютого 1978 року Василь Січко став членом Української Гельсінкської групи.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадках скорочувати надіслані матеріали, незалежно від їх довжини, повертаючи тільки ті, коли автор собі це виразив застеріг. Надіслані за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Китайська карта“

Леонід І. Брежнєв, генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР, виступаючи минулої неділі, 25-го червня ц. р., в Мінську, столиці Білорусії, куди він і маршал Дмитрій Ф. Устінов їздили на парадну вручення ордену Леніна Білоруській ССР і ордену „Героя соціалістичної праці“ для ставлення Москви в Білорусії П'ютра М. Машерова, ненадішли для всіх, а особливо для політичних спостерігачів і аналітиків американсько-советських відносин, заговорив про так звану „китайську карту“, яку Адміністрація президента Картера, мовляв, задумує використати у грі проти Советського Союзу. Очевидно, Брежнєв назвав таку політику Білого Дому „короткозорою і дуже небезпечною“ та погрозив, що архітекти цієї політики, тобто політики ставлення на Китай, „будуть колись дуже жалувати свого вчинку“.

Цікаво при тому відмітити, що у своєму телевізійному виступі в Мінську Брежнєв цілкомитро промовував головну причину напруженості між З'єднаними Штатами Америки і Советським Союзом, хоч про що напруженість натак кілька разів загальничково, не входячи в подробиці. Тим часом відомо з ранішніх виступів президента Картера в Аннаполісі і з виступів його політичних дорадників, зокрема д-ра Збігнева Бжезінського, голови Крайової Ради Безпеки, і державного секретаря Сайруса Венса, що головною причиною сповільнення переговорів про скорочення стратегічної зброї, охолодження советсько-американських відносин і навіть наближення ЗСА до Китайської Народної Республіки, є советська агресивна політика і військові інтервенції СРСР у Кубі в багатьох африканських країнах з намагаючись накинати свою гегемонію країнам Африки та опанувати стратегічні пункти з наміром оточити Західну Європу і країни Близького Сходу з півдня від чорного континенту, заблюкувати морські шляхи між ЗСА і Європою та шляхи доставки найважливішого сировини в світі, а це арабської нафти до З'єднаних Штатів Америки у випадку конфліктів, щоб тимчасовим спаралізувати індустрію і транспорт цієї найбільшої потуги в світі.

Відомо ж бо, що Африка, помімо кількох разів пересторог Білого Дому, перебуває й далі під гострим натиском советської політичної, економічної і військової пенетрації, а кубинські військові частини, згідно з інформаціями військових західних розвідок, перебувають сьогодні в Алжирі, Лівії, Гвінеї, Сьєрра Леоне, Екваторіальній Гвінеї, Анголі, Мозамбіку, Танзанії, Магаскарі, Уганді, Етіопії, а також у Конго. Чимало ролі відіграли вони в інвазії катангських партизан на Заір, що спричинило нові протести Адміністрації президента Картера і відкриті інтервенції Франції й Бельгії, які вислали туди своїх парашутистів для рятування життя свої громадяни.

Про всі ці скомпліковані і дразливі справи не знадував у своєму виступі советський ватажок, мабуть побоюючись, щоб Вашингтон не пригадав йому ранішої перестороги, що ЗСА перевіряють свою дотеперішню політику нестримності, якщо советські акції набиратимуть на силу, або будуть затривати інтереси ЗСА чи Північно-Атлантичного Оборонного Союзу. Натомість Брежнєв вимував „китайську карту“, використавши для цього поїздки до Китайської Народної Республіки Картерового дорадника Бжезінського і його розмови з новими китайськими керівниками.

Виглядає, що цієї „карти“ Брежнєв таки добре налякався, коли він вирішив про неї говорити на прориві, і то у публічній телевізійній передачі. Значить, почалася в СРСР психологічна підготовка населення перед китайською „небезпечкою“, якої спеціалісти советської проблематики очікували вже віддавна.

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД: НАУКА І ПОЛІТИКА

(Б.С.) — коли поставав осередок українських студій у Гарварді, одним з його завдань було здобути визнання американської вченої громади для законності чогось такого як українознавство, діянка, поперше, невідомою, а подруге, не дуже шанованою, частково навіть скомпромітованою деякими працями, надто пропагандистськими, емоційними, дилетантськими. Щоб здобути таке визнання, треба було боляй трохи відсушити від української політики, яка не завжди стояла на належному інтелектуальному рівні і тому швидше насторожувала чужинців проти України, ніж здобувала їй симпатії. З розмаху дійшло до деякого відсушення від усякої політики на вській випадок. Своєї цілі український Гарвард у великій мірі досягнув: ніхто з американців не підозрює тепер українських гарвардців у якомусь шовінізмі, необ'єктивності, політичності і т. п. З українським Гарвардом співпрацюють десятки реєстрованих американських і позаамериканських учених різного національного походження. За словами проф. Едварда Кінана, ірландсько-американського приятеля і співтворця українських студій у Гарварді, українці навчилися говорити „по-гарвардськи“ (по-добро як Гарвард, у його особі, навчилися говорити по-українськи).

Коли вже нема страху перед підозріннями в політичній необ'єктивності, постає питання, чи не пора українському Гарварду переступити з політикою. Хоч політика має інші критерії і методи, ніж наука (в науці одна тільки правда, в політиці стільки правд, скільки груп інтересів, в науці методи депікати, „чисті“, „олімпійські“, в політиці часом трохи „брудні“, насильні, прагматично-шмичні), все ж таки трудно відділити одну від одної: обидві потребують себе взаємно. Наука потребує політики для грошової і силової допомоги, політика потребує науки для допомоги інтелектуальної. Тоді, як деякі українські вчені соромляться зв'язків з політикою, американська наука таких соромів не має. Політологія (включно з соціологією), економіка, стратегія, політика і господарська географія, соціологія, статистика (з демографією) — це вповні респектабельні науки, дарма що тісно пов'язані з політикою і урядовими органами фінансово і організаційно. Коли вже українознавство стало легітимною частиною американської науки, нема причин, чому воно мало б обмежуватися тільки трьома „олімпійськими“ дисциплінами, заповненими в Гарварді історією (переважно давньою),

літературою і мовою, стоячи осторонь від сучасних політичних проблем.

Правда, навіть ці „олімпійські“ науки не можуть не бути політичними. Наприклад, сам факт, що владі у Гарварді вилучили Київську Русь з традиційної в західній науці приналежності до історії Росії і перенесли до історії України, до семінару українських студій, має глибоке політичне значення, бо висвітлення державотворчої ролі Києва, Галича і Володимира до XIV ст. природно настановує на думку про аналогічну можливість сьогодні або завтра. Подібно мається справа з історією мови і літератури, хоч тут іще зроблено замало для поглиблення історичної перспективи (особливо в літературі).

Якщо політика, офіційно не запрошена до українського Гарварду, все одно витискається кухонними дверима і різними вікнами та щільнями, то чи не пора її допустити сьогодні головними дверима? Чи не варто включити українському Гарвардові в американське советознавство, яке грає таку велику роль у формуванні американської закордонної політики? Прикладом цього може бути кар'єра проф. Збігнева Бжезінського, до речі, колишнього члена опікується ради українських гарвардських студій. Природа не терпить порожнечі, отже відсутність українознавців у визначеному чорноморському „якого черва Советського Союзу“ покищо надолужують загальні советознавці, які дивляться на територію просто як на частину Росії. Якщо українці хочуть, щоб ніщо не говорилось про них без них, повинні ці прогалини в советознавстві заповнити. Звичайна річ, деякі українські професори університетів уже давно це роблять, але рідко в таких університетах, голос яких рахується в американській політиці.

У першу чергу тут хотілося б бачити український Гарвард.

Для справедливості треба признати, що чимало вже в цьому напрямку в Гарварді зроблено. Видано бібліографію українського спротиву Юрія Ліберта і Ганни Мостович та англійський переклад есеїв Івана Свєрстюка. На гарвардським українським семінарі виступали такі українські дисиденти як Леонід Плюш, ген. Петро Григоренко і д-р Михайло Штерн. На Постійній Конференції Українських Студій при Гарвардському Університеті обговорювалося таке актуальне політичне питання, як москвітність УССР. Проведено в Гарварді конференцію, присвячену господарству УССР. Але, на жаль, матеріали конференції в нас (Закінчення на стр. 3-ій)

Ярослав Курдидик

АМЕРИКАНСЬКІ ЖІНКИ-ВОЯКИ

Може „чоловічому світові“ буде видаватися дивним, але це факт, що Департамент оборони ЗСА висунув вимогу, щоб знеси дотеперішнє обмеження, яке забороняє вживати жінок-воєнків у безпосередніх фронтових, бойових позиціях. Покищо всі дотеперішні призначення для жінок не вимагали, а навіть виразно перестерігали, щоб жінок-воєнок не вислали на передові бойові дії.

Але зростаюча недовіра, яка постійно поглиблюється, заставила Пентагон, щоб він наразі чітко і виразно здефініював кляву, як слід розуміти „бойові“ і „не бойові“ призначення та підвищив число воєнок-жінок з призначенням переїхати ці мілітарні призначення і дійові фронтові функції, які досі уважались „особливо виключно тільки для чоловіків“.

У зв'язку із цим на свій лад новою військовою реформою дуже багато військових речників заявляє без слушності, що ще 10 років тому ніхто не поважився б і подумати про те, що жінки-воєнки будуть включені навіть до „Почесної Гардії Білого Дому“. Колишній віцеадмірал В. Б. Терри заявляє, що жінки вже в Другій світовій війні проявили чимало завзяття, видержливості і правдивого героїзму, але, не зважаючи на це, такі і залишаються безспирним фактом, що деякі важчі праці на суходолі, чи у флоті вимагають — не в обиду жінкам — таку дійсно чоловічої рішучості, безоглядності і фізичної сили.

А генерал А. В. Волт, бувший командир корпусу Морської піхоти, каже: „Я не хочу бачити жінок у бойових з'єднаннях морської піхоти. Я завжди був тієї думки, що місце жінки не в тому, щоб вона навчилася орудувати модерною зброєю, а коли застане потреба, щоб жінки були примушені поводитися, залежно від ситуації, жорстоко і безоглядно. Від неприємних часів — продовжує ген. Волт — чоловіки-лишарі воювали в першу чергу саме для захисту жінок. Мені здається — закінчує генерал, — що я не уявляю собі нічого жахливішого, як бачити жіноче тіло, окривавлене, або порозриване на шматки. Живе вистане, коли це досить часто трапляється з нашими воєнками-пограбленими.“

Цікаво відмітити, що якраз ніхто інший, а самі такі жінки домагаються „бойової рівноправності“ нарівні з чоловіками. Жінок у їхніх „рівноправностях“ підтримують здебільшого молодші і середнього віку чоловіки, тоді, коли старші віком військові старшини найрішучіше протриваються, щоб жінок

вживати у безпосередніх фронтових ударах з ворогом.

Чимало теж старшин, які вишкочують в однаковій мірі чоловіків і жінок, заявляють, що вже самий розподіл „в дублюванні“ окремих приміщень для першої потреби збільшує не тільки кошти вишколу, але у ще більшій мірі, коли йдеться про флоту, в якій кожна дослідно „щільна“ простороємності використовується до максимуму можливостей — поява жінок на чердаках кораблів — невідина в однаковій мірі і для чоловіків і жінок.

Не зважаючи, однак, на протестні опії чоловіків, жінки-воєнки твердять і заперечують, що вони можуть виконувати всі фізичні праці чоловіків, за невеликими тільки винятками.

Морський молодший старшина-жінка мисс Ж. Деля Блейк, яка була персональним асистентом при адміралі Ельмо Зумвалті, каже, що чоловіки-воєнки не перестали ж і далі дивитися на жінку, як на тих істот, що з ними слід тільки циякатися і класти в пухом вимощену коробку, щоб їх дещо не придало, або не зранило. Настав час — каже мисс Блейк, що рівноправність, за яку так завзято поборюються жінки — логічно міркуючи, робить їх рівноправними у всьому. І тому не повинно бути жодних винятків між жінками і чоловіками, коли йдеться про тих, що одягнуті однострій і уважають себе воєнками.

Вишкільний інструктор поручник Дорота Гудвін каже, що це тому 5 років виставляють дискусії між самими жінками-воєнками про те: — „А що буде, коли нас, жінок, заставлять лежати у першій фронтовій лінії, поруч чоловіків?“

Військово-планувальники вже від свого часу передбачали, що наплив добровільців у віці 19 років розпочне драстично спадати, а Брукінгс Інститут твердить, що єдина можливість, як може припинити цей спадок, це дати змогу жінкам включитися до більшості чисел у ряді добровільців. У зв'язку з цим вістоко сенатор Вільям Проксмер заявив у своїй пересторозі, що за його переверненням вся професійна армія не зможе вдержатися у найбільш роках, якщо не переведеться примусового ополчення, або всі дотеперішні опорожнілі місця не будуть поповнені, хоч би одною п'ятою частинною жінок.

В останніх двох роках у Повітряних Збройних Силах жінки становлять частину залогів „повітряних наливних важких літаків“, що поповнюють паливним стежні літаки і Б-52, деяка

УКРАЇНЦІ В НОВІЙ ГВІНЕЇ

У наших руках — цікава книжечка: „З новогвінейських вражень“ Дмитра Чуба (видавництво „Ластівка“, Мельбурн, 128 сторінок, 45 ілюстрацій). Цікава вона для нас із трьох різних причин.

Насамперед — цікава сама Нова Гвінея, другий після Гренландії найбільший острів світу, з примітивною папуаською людністю нарівні камінної культури, де випадки людодства траплялися ще десяти років тому, а сьогодні в 1948 році було відкрито в горах одно плем'я, яке ніколи раніше не бачило

частину яких є в постійному „літаючому атомовому погоні“. А в Армії 14 первісних признаків, які були обсяжували виключно чоловіками, тепер відкрито для жінок із обслуговування протиракетних ракет і транспортних гелікоптерів.

Перша жінка-генерал у Корпусі морської піхоти, ген. Маргарита А. Брюер, завважує дуже слушно, що за останніх 7 років прийняли до цього елітарного Корпусу 4.800 жінок. А треба при цьому завважити, що до часу 3-перд 7 років ніхто з жінок навіть не поважився б подумати про те, що там на 190.000 буде вже майже 5 тисяч воєнок-жінок.

Генерал Брюер твердить, що „ми прийняли і ввели просто неймовірну низку змін, а останні 10 років нам наглядно показують, що майбутня війна стається все більше технічно вимагаючи і дуже вимагаючи, особливо в ділянці електроніки.“

Кожний здогадується і погоджується, що чергові війни будуть вестися не лише самими тільки кулями, але і мізками і в тому яким випадку жіноче мислення та інтелектуальність зроблять їх так само бойово важливими, як і чоловіків.

Корпус морської піхоти має у своєму складі 60 відсотків бойових і 40 відсотків допоміжних з'єднань. І хоч жінки ще не мають безпосередніх призначень до піхоти, артилерії, танків, як теж амфібійно-десантних частин, але зате у допоміжних ролях, головним робом у зв'язку, радаро-компютричних системах, якраз жінки зі своєю точністю, прецизністю і витривалістю почали виступати на чільні місця у війську.

У зв'язку з цим, що доведене неймовірними змінами в осяяній мілітарно традиційній структурі, відомий воєнно-політичний коментатор М. Дж. Рутмер заявляє, що всі ті, які зложили воєнку присягу на вірність своїй країні, коли заїде потреба, мусять виконувати прийняту оборонну роллю там, де і коли їм прикаже головнокомандувач окремого роду зброї.

О. Пилляр

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

О. Гайський

В КЛІВЛЕНДІ ОПЕРИ, ОПЕРЕТИ Й...ОПЕРАЦІЇ

Написник гадав, що з українцями він справиться сам один. Приступивши до банкового виконку, він заперестував якусь коробку і сказав, що „цієї пекельну машину він перекине за огорожу контори і вона розірве всіх“, якщо він негайно не відстане каси. Але переухувався: заки подумати про власну безпеку, уряднички пустили в хід алармову систему. Написник, звітнувши, що „з дла не буде дла“, і справді перекинув коробку за контору, а сам „дав ногам знати“... За ним пішли в погоню один американський і один український клієнти. Фінал: грабіжник, збитий на кватире яблуко, був відданий в руки поліції, а „пекельна машина“ виявилася звичайним страшиком... Але хай ніхто не каже: „опера“... Ні уряднички, ні обидва ловці злочинця не знали, що його бомба була фальшива, а в його кишенях не було зброї... Мораль епізоду: установка та її працівники дістали доказ справжнього довір'я і співпраці з боку своїх клієнтів — навіть під ризиком життя!

Д-р Богдан Футей, знову переобраний на голову Українських Злучених Організацій (УЗО) — Відділ УККА, запалає великий ювілей цієї дахової організації, який цього року стукне 50. В програмі святкування, яка передбачає видання пропам'ятної ювілейної книги, Фестиваль в українському відділі Горіда культури та бенкет. Управління Горіда культури з цієї нагоди відступила центральну імпрезу, так звану „Ворлд Дей“ — День Світу — українцям на день 10-го вересня. Редактор запропонованої книги Степан Кітка, просить власників різних архівних матеріалів, газетних статей і світлин, що відносяться до історії УЗО — вивозити ці матеріали, доставляючи їх

на нову адресу УЗО: 5566 Pearl Road, Cleveland, Ohio 44129, телефон 884-5015. (Можна писати теж: Парма, Огайо, 44129).

Цьогорічні національні святкування — зокрема 60-річчя державності — можна б назвати успішними, якби не питання: чим ми, кожний і кожна з нас, відмітили свої святкування? Самою участю в імпрезі? Замало!... Коли щільна дітвора святкує Шевченка, то там усе на правду, враз з серцем щирим несе офіру: директори, катехети, вчителі і вчительки — цивільні й монашійні — працюють над дітьми, щоб вони вичитали і зрозуміли вірші й речитативи. Директори із дітворою мовляють, щоб хор вивчив пісні... Тільки публіка на залі вільна від приносу чогось конкретного. Чому б не відзначити великий роковинний великим датком на якісь печукі потреби будівлі?...

У зв'язку з цим хочемо пригадати, що дві сотні українців Клівленду й частинно Лорейну ще 27-го листопада відсвяткували велику річницю, склавши на 100-долларовому бенкеті 42,700 доларів на завершення Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Хто почувується до обов'язку, може це зробити — чи жертвувати на подібну ціль — до кінця року. Ювілей триває до 31-го грудня...

Важко знайти відповідні слова, що належно оцінили б на правду велику роботу нашого жіноцтва, організованого в окремих містечках Відділах, а з ними — в Окружному Союзі Українок Америки (СУА). Зокрема м'яке місце в серці спостерігача знаходить мураліна праця Комітету „Українська спадщина“, при СУА — Окружний Огайо. Від 21-го травня й до 10-го вересня в залах Вестерн Резерв Гісторікел Сосаєті, 10825 Іст Вільярд, Клівленд 44106, відбуються заходами цього Комітету маратонська довготривалість виставки „Українські традиційні мистецтва в текстилях і писанках“. Про виставку, з 95 експонатами і 370 писанками, друкується каталог і 3000 афішів. На кожний місяць передбачена інша програма, з показами техніки вишивання, писанок писанок, показом прозорок української архітектури тощо. Ілюстрація виставки: неділя, 21-го травня, год. 2:30 обідня. Голова Комітету: Джени Бонар, секретарка (й душа цього Комітету): На-

дя Дейчаківська. Окружний СУА-Огайо очолює заслужена дідка, інж. Ірина Капубінська.

Погані й добрі вісті — зі спортивного сектора. Виявляється, що рекордово — високої осінні поразки футболістів УАСК „Львів“ спричинили не тільки цьогорічний відплив майже всіх солідних змагунів до щільних дружин, — але теж відплив власних резервових футболістів, які, недоволені своєю роллю запасних, заснували свій власний клуб, із чудернацькою назвою „Динамо-Клів“. „Батьки-основники“ такого творива не подумали про недоречність такої назви (в Клівленді може бути хіба „Динамо-Клівленд“), ще й про можливість правдо-судових клопотів з боку справжнього Динама Клів. Замість роботи революції й сецесії, молоді футболісти революціонери краще зробили б, якби попрацювали над своїми недомоганнями на тренінгах — тренер Андрій Шепарович негайно кожного з них поставив на склад першої дружини, як тільки вони виявляли, що туди годяться.

„Операція тренінг“ тепер тим легша до проведення, що в Клівленді, де колись не було ні одного українського грища, тепер буде аж три: УАСК „Львів“ внарединував у Свято-Покровської корпорації і збудував своє власне грище при 6810 Брод'ю Роуд. Від двох років тренер Любомир Мудрий „товчється“ зі своїми юніями суміщених на грищі в обителі церкви св. Йосафата, при 5720 Сейт Роуд. А наприкінці останньої зими, з ініціативи СУМА та організації Визвольного Фронту, закупили для вжитку української молоді при вул. Плезант Беллі і Рідж, 13 акри землі під Центр української молоді, де, крім відповідних будинків, будуть теж усі потрібні спортивні грища і споруди.

В час 1-го, 2-го й 3-го липня ц. р. відбудеться посвячення і відкриття грища УАСК „Львів“, з турніром футбольних дружин Приозерної округи, бенкетом і забавою. А ще раніше, в суботу, 17-го червня, в приміщеннях Клівленд Сейт університету, 1983 Іст 24 вулиця, має відбутися турнір чоловічих і жіночих дружин у відбавці за чемпіонат Української Спортової Централі на Америку й Канаду (УСЦАК). Згідно з даними факхового тренера відбаванкарів — учителя Зенона Голембівського, „Львів“ має солідну чоловічу дружину. Останню „лаврову“ зайняли другі місця в американських турнірах

Корсаполісу (Пенсильвенія) і Топіда (Огайо) та влучали турнір Американських Гімнатів (Турпери) у Клівленді. В Топіда „Львів“ у чисті — українському півфіналі переміг „Черника“ — Детройт 15:9, 15:11. Після турніру, в суботу, 17-го травня, була забава в аудиторії церкви св. Сави, вул. Брод'ю й Ріджвуд.

В закінчення — щось із рубрики „Відлітають“. Але ми не про небіжчиків, а таки про живих, що відлітають у різних напрямках із нашого Клівленду у свої „вірші“. Для когось за вірні правні оселі „Золота осінь“, біля Союзівки, для іншого — Каліфорнія чи Флорида, кому замало клівлендських вітрів — переселяється до „місто-міста“ Чікаго. З відомих активних громадян в останній час залишили Клівленд родини Каміна, інж. Михайло Хронов'ят із дружиною, пакують валізи підступна інших.

Рекордове прощання мали Володимир й Микола Кавки: він — пластовий діяч і, взагалі, суспільник, неперевершений гуморист пластових аарт і різних громадських бенкетів; вона рецитаторка, хореограф, всебічний знавець українського фольклору і традицій, культурно-освітя діячка. Остан місцевого відділу „Золотого Хреста“.

На блискучому першому прощанні, в ресторани, інший пластовий гуморист, чи сатирик, д-р Микола Грушкєвич, забив „утікачам“, чи пак, солемізантам сук у параді реторичним запитом до учасників: Чи ви колись так чували, Щоб і Кавки в вірній літаль?...

Разом, було таких прощальних шість, а як зважити, що останнє — організоване УЗО-м — було збірним для чотирьох організацій, то було й десять. Скопило 7 грамот заслуги, окремий вірш (від хору „Дніпро“) і багато пропам'ятних дарунків. Пропам'ятна книга, з підписами й побажаннями, розуміється сама собою.

Складаючи це, одиннадцятье, побажання всіх благ на новій дорозі (вірною), хочеться сказати: якби так автор цих рядків таке трапилося, він — проти всіх положень християнської віри — хіба ніколи не думав би жити. Бо який інтерес думати про таке, коли вже за життя все знаєш, як тебе бачать і пишуть?.. (Кінець)

Пригядка в справі збірки на допомогу родині Плющів

У травні, 1977 р. Європейське Представництво З'єднаного Американського Допомогового Комітету (ЕПЗУАД-К-у) в Мюнхені проголосило збірку на допомогу родині Плющів, конкретно на придбання їм власної хати. Широю кола нашої громадськості підтримали цю акцію і на протязі одного року зібрано коло 100 тис. німецьких марок.

Родина Плющів живе у власній хаті.

Перший звіт про збірку акцію опубліковано вже в грудні 1977 року. Багато осіб і установ, яким вдалося зібрати гроші, хоча вносили гроші, збіркові листи залишали ще у себе для продовження збірки. Промимо всіх, хто дотав збіркові листи, вносили їх акційні листи, заповнені або чисті, до ЕПЗУАД-у, а решту грошей на банківське рахунок, або на нижче подані адреси.

Апелюємо також до всіх тих, хто з різних причин досі не мав можливості переслати свої пожертви на цю ціль, зробити це ще те-

пер, щоб можна було приготувати повний звіт з проведеної доки акції і з визначенням усіх жертвodawців.

Гроші просимо пересилати на адреси:
PLIOUCHTCH Leonid
Konto Nr. 5077682
Dresdner Bank A.G.
Gabelsbergerstrasse 63
8000 Muenchen 2

У США на адресу:
PLIOUCHTCH Leonid
c/o United Ukrainian
American Relief Com., Inc.
1321 West Lindley Ave.
Philadelphia, Pa. 19141

У Канаді на адресу:
PLIOUCHTCH Leonid
c/o Ukrainian Canadian
Social Services
2445 Bloor Street West
Toronto, Ont. M8S 1P7

Гроші переслати через ЗУАДКомітет у Філадельфію і через ССУК в Торонто можна буде відіграти від оподаткування.

Європейське Представництво ЗУАДКомітету. Адреса ЕПЗУАД-у: United Ukrainian American Relief Com. Augustenstrasse 46/III 8000 Muenchen 2

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД...

(Продовження зі ст. 2-ої)

лідою обмеженого бюджету УНІГУ видано поза Гарвардом, зменшуючи цим їх питому вагу.

Щоб узаконити політичне українознавство в Гарварді, треба було б виразно сформулювати його ціль. Ясно, що тут тільки часткова збіжність цілей американських і українських. Оскільки американцям політичне українознавство могло б тільки допомогти у кращому розумінні їх головного противника і відповідний протидії, для українців воно служило б знаряддям при ближнєнні для здобуття повної державної самостійності України. Оскільки американцям зовсім вистачало б неутралялізації ССРСР, українцям йдеться про поділ. Проте, існує і певна збіжність. В основному маючи паціфістичні цілі, американська політика мусить готуватись таке, що на небажану для неї есентауальність війни з ССРСР. На таку саму есентауальність мусить готуватись українська політика, з тією тільки різницею, що для неї це відносина, бо жана майбутність (хоч менш бажана, ніж революція, безкровна чи навіть кривава, в ССРСР). Існують отже можливості плідної співпраці в площині збирання і опрацювання даних про противника і передумування стратегічних і політичних концепцій на випадок війни з ССРСР, війни між ССРСР і третьою стороною та революції в

ССРСР. Така співпраця американського українознавства, пов'язаного з українською політикою (бо веденого передусім українськими силами), з американським советознавством, пов'язаним з американською політикою, зосереджена в українському Гарварді, притягнула б урядові субсидії, на які щедрий кожний американський уряд там, де в гру входять інтереси безпеки, а також збільшила б жертовність таких українських середовищ, котрі більш зацікавлені політично-стратегічними питаннями, ніж абстрактно-науковими. А втім, останні нічого не втратили б від такої реорієнтації частини українознавчого гарвардського потенціалу на сучасність і майбутність, навпаки, скріплення матеріальної бази українських студій допомогло б також „олімпійським“, неполітичним дослідом. Інакше кажучи, гроші, здобуті на вивчення кінця ХХ сторіччя, допомогли б також у студіях над ХІІ сторіччям.

Вивчення українського Гарварду частинною американського советознавства при одночасному утриманні його в ролі наукового „речника“ політичних аспірацій української громади в Америці і цілому Західному Світі могло б піти на користь і американському советознавству, і аспіраціям українства. Програв би тільки Кремль, але з приводу цього ніхто б із нас не плакав.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

гати, як я, треба ліквідувати і що це швидко буде зроблено. Далше пішла вулична лайка на всіх дисидентів і на їхнього захисника, президента ЗСА Картера. Ось тільки одна, найбільш „невинна“ фраза майора: „Вас усіх, разом з президентом Картером, треба „опедарити“ (!) і ми (!) це зробимо“.

Після того на мене нацькували двох гомосексуалістів-розбійників з метою знасилувати мене, — і тільки щасливий випадок запобіг цьому злочину.

7.VII.1977 у Львівській тюрмі дисидентів офіцер (старший лейтенант) особисто побив мене за те, що я захищав мої християнські переконання і відмовився знати нагрудний хрест. А після побиття вкинули мене в карцер, і спеціально вилили на цементову підлогу камери декілька відер води і сказали, щоб я просив Бога і вислухати (!). Проти всіх фактів сваволі я зробив відповідні скарги і я навіть одержав відповідь, мовляв „факти не potwierditi“ (!).

Пане Голово! Ці кричучі факти сваволі є прямим доказом того, що так званий радянський народ або не знає дійсного становища справ у країні, або політичний й економічний камуфляж у країні досягнув дивовижні масштаби. А на чесних, сміливих і добрих людей, людей мудрих, з тверезими поглядами на життя і на тих, які мають свої погляди і переконання — всіми інформаційними каналами зводяться наклепи, знеславлюється добре ім'я й організується вського роду заплановані кампанії цькування.

Пане Голово! Інтереси майбутнього всього люд-

ства вимагають, щоб всі живі люди на нашій планеті сьогодні знали справжнє положення справ у будь-якій країні світу, а тим більше в країні, що називає себе найбільш гуманною, найбільш демократичною і справедливою країною, яка готується принести для всього світу щастя і спасення від вського лиха. У країні, де тільки за свої переконання і дійсні потреби думати... протягом всього 60-річчя існування режиму, знищено мільйони (!) людей. І все це зроблено ніби в інтересах народу, і — що найбільш небезпечно — в імені всього народу. Доволі, панове! Не спекулюйте на довірі народу і не прикривайтеся його іменем. Зрозумійте — злочини все будуть злочинами, незалежно на якій висоті Ви провадили Ваші ганебні вчинки. Народ країни давно зрозумів Ваше дійсне обличчя і мовчить тільки за страхом багнетів і величезного апарату придушення. Етап диктатур і тоталітарних режимів закінчився. Країна чекає серйозних політичних і економічних реформ, країна давиться від репресій і чекає свободи. І чим скоріше це буде зроблено, тим краще для Вас. Пане Голово, у відомому виступі голова КГБ СРСР Андропов, безпардонно заявив, що дисиденти в СРСР — це наклепники і тому втівають перед відкритим виступом перед радянським народом зі своїми поглядами... і т.п.

Це заставило мене звернутися до Вас з цією заявою і на цій свідатися: я, як громадянин, вимагаю дати свободу і незалежність усім поневоленим народам СРСР, а як українець — могому українському народові в першу чергу, бо в боротьбі проти комуністичного колоніалізму і світового комунізму мій народ зазнав найбільш жертв і продовжує їх нести і боротися сьогодні. Ці переконання й ідеали я готовий боронити перед найбільшою аудиторією народу, в тому числі і радянського й я твердо переконаний, що Вам, панове, це на добре не вийде. Зробіть мені прислугу, киньте мене на поталу народу. Буде Вам дуже вдячний. Успіхів і здорового глузду Вам, народні слуги!

Політв'язень Богдан Ребрик"

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

25 років богослужіння о. митрата Бутринського

Чикаго, Ілл. (ЛуК-а). — В цьому місяці сповнилося 25 років дня рукоположення о. митрата Маріяна Бутринського. Той пропам'ятний день, а разом з ним не найважливіший в житті о. Бутринського, був 14-го червня, 1953 року, коли то пресвященний Ізидор Борецький, торонтський єпископ, доконав акту рукоположення.

Від того часу в о. Бутринського була довга дорога. З доручення він обслуговував Божі виноградники в різних місцевостях, а в 1970-му році, на доручення Блаженнішого Патріарха Йосифа, він прибув до Чикаго і обняв душпастирську опіку в парафії св. Володимира і Ольги.

Українська громада в Чикаго мала багато гарних, відданих і заслужених богослужителів-священиків. Між ними особа о. митрата Бутринського займає замітне місце.

В неділю, 25-го червня ц.р., парафіяні собору св.

Володимира і Ольги збираються відзначити срібний ювілей богослужіння свого улюбленого пароха, о. митрата Бутринського. Під час урочистостей парафіяні напевно підкресловатимуть, в першу чергу духовну опіку, яку о. Бутринський так щедро і віддано уділяв своїм вірним. Це самозрозуміле. Однак, при цій нагоді не можна поменшувати того факту, що о. митрат Бутринський — це не тільки парох собору св. Володимира і Ольги, але з точки зору нашої української спільноти тут в Чикаго, — це визначний громадський діяч на духовному відтинку, який і своїм словом, і своєю нестомною працею, з даром невичерпної енергії, всеціло віддав себе не тільки для своєї парафії, але також для цілої нашої громади, даючи їй моральну підтримку, а зокрема духовний провід, що ми всі помічаємо в різних ділянках нашого організованого українського життя.

Панна Зірка Дерлиця — це донька п-ні Анни Дерлиць з дому Ілевич та батька Остапа Дерлиця. Закінчила Гантер коледж у Нью Йорку, студіювала в університеті Індіана в Блумінгтоні та викладала там російську мову. Продовжувала вона свої студії в Ньюйоркським університеті далі й 1-го червня 1978 р. урочисто на Площі Вашингтонського Парку, була промована доктором Слов'янської Філології, після успішного складення усіх іспитів й написання докторської праці на тему „Діспредметник в українській і російській мовах на основі повісті про Лесю Українку „Дочка Промети“ — пера Олійника. Дисертація д-р Зірки Дерлиць є вислідом великої еру-

Д-р Зірка Дерлиця

диції і наукового опрацювання із вживанням порівняльної методи студій.

Д-р Зірка Дерлиця в Українським Музичним Інституті в Нью Йорку вчилася співу й з нагоди 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в ЗСА дала самостійний успішний концерт в „Америкен Лендмаркет“. Вона і її мати є членами 204-го Відділу УНС ім. козака, священика Атанія Гончаренка в Нью Йорку.

Д-р Олександр Соколович

Лариса Мельник — доктор медицини

Д-р Лариса Мельник прийняла привітання від Петра Каремеля, президента „Фіделіті“ банку в Ньюарку, з нагоди одержання диплому доктора медицини.

Лариса Мельник, дочка відомого підприємця і громадського діяча Петра і Наталії Мельників з Ірвінгтону, Н. Дж., здобула диплом доктора медицини, закінчивши 19-го травня ц.р. студії в медичній школі Вашингтонського університету в Ст. Люїсі. Д-р Л. Мельник, яка спеціалізувалася у педіатрії, почне практику вже 1-го липня ц.р. в одній з клінік в Сакраменто.

Закінчивши початкову і середню освіту в українській католицькій школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку і в дівочій академії Мерілон у Сент Оранджі, Н. Дж., Лариса аспірувала на вищі студії до Доглас коледжу в Нью Брансвіку, Н. Дж. Ващі медичні студії почала в Ратгерському університеті, а описла пер-

ДІЯНА НАБОЛОТНА ЗАКІНЧИЛА ДЕНТИСТИКУ

Діана Наболотна, дочка Євгена і Анни Наболотних з Трой, Н.И., закінчила студії 27-го травня ц.р. у Гудсон Веллі Коледжі коледжі, отримавши ступінь БІ Ей ЕС з дентистичної гігієни, а також отримала відзначення Анни Ф. Гайнс за клінічний досвід від Американського Дентистичного Гігієнічного Товариства.

Діана Лідія Наболотна і її родина є членами 191-го Відділу УНСоюзу в Трой, Н.И.

Діана Лідія Наболотна

20-й ВІДДІЛ ОДВУ В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

з великим сумом повідомляє, що 26-го червня 1978 р., на 55 році життя, відійшов у Вічність

бл. п.

МИКОЛА БІЛИК

член ОУН, б. голова ОДВУ і голова Батьківського Кружка Рідної Школи.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 30-го червня 1978 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Paul Harris до церкви св. Йосафата.

Дружині і дітям Покійного висловлює глибоке співчуття

УПРАВА

бл. п.

АННА НАЛЕСНИК

вдова по бл. п. Іванові Налесникові, з дому Салівич, нар. 1892 р. в Жидачеві, Зах. Україна.

ПАРТАСТАС в середу, 28-го червня о год. 8-й веч. в пох. заведенню Насевич 109 E. Tabor Rd. у Філадельфії.

ПОХОРОН відбудеться з пох. заведення о год. 9-й рано до укр. католицької церкви Христа Царя, а описла на цвинтар в Факс Чейсі.

Жалобно повісті:

ІВАННА — дочка з чоловіком д-ром ПЕТРОМ ФЕДОРОВИМ
Д-р ІГОР ФЕДОРОВ — внук з дружиною МАРТОЮ і дітьми МОТРЕЮ, МАРКІЯНОМ і ОЛЕСЕМ
КСЕНІЯ — вниучка з чоловіком ІВАН БОГДАНОВИЧЕМ КОЖЕНЬОВСЬКИМ і дітьми КАТРУСЕЮ, ЛУКОЮ і ПАВЛОМ
ЗОНЯ ПЛУВАК — сестра
ІВАН ПЛУВАК — сестринка з дружиною ЛІДОЮ і доньками МАРТОЮ, РОМОЮ і ТАМАРОЮ в Торонто, Канада
Рідня в Україні, Австралії і Польщі.

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Течі. Том другий: Планета Рабіа. 939 сторінок. Ціна 10.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

„Svoboda“, 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07308

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті мого Найдорожчого Мужа

бл. п.

АНДРІЯ НАЛИВАЙКА

будуть відправлені

У ВІВТОРОК, 11 ЛИПНЯ 1978 р. о год. 8-й ранку

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах: П. Д. МАРІЇ в Озон Парку, Бабилоні, Брукліні, Гленкові, Слоубсбургу, Канаді, Торонто, Лорді, Римі і в Україні.

Про молитви за спокій Його душі просять:

дружина — ОЛЬГА
син — ОРЕСТ
з дружиною ВАЛЕНТИНОЮ
оука — КАТРУСЯ
брат — ІВАН

В 40 ДЕНЬ ПО СМЕРТІ

св. п.

мгра ОЛЕКСАНДРА ПАШКА

в наміренні за упокій Душі Його відправиться

В НЕДІЛЮ, 2-го ЛИПНЯ ц.р. о г. 12-й дня

БОГОСЛУЖЕННЯ
В ЦЕРКВІ СВ. ЮРА
Схід 7-ма вул. в Нью Йорку

ПРИЯТЕЛІ

ЗАРЯД ОСЕЛІ СУМА В ЕЛЛЕНВІЛЛ

Повідомляє, що під час літнього сезону, кожної суботи відбуватимуться

ЗАБАВИ З ТАНЦЯМИ

В П'ЯТНИЦЮ, 1-го і в СУБОТУ 2-го ЛИПНЯ

ЗАБАВИ З ТАНЦЯМИ

при звуках оркестри „ІСКРИ“

Громадська Рада запрошує Всіх мешканців і гостей Українського Села Глен Спей і околиці на доповідь

Д-РА БОГДАНА ЦИМБАЛИСТОГО на тему:

ПАРТІЇ ТА ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ДІАСПОРИ

В НЕДІЛЮ, 2 ЛИПНЯ 1978 р. год. 4 пополудні
Зали церкви св. Володимира, Глен Спей, Н. Й.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ ВІДІЛІ В МІННЕСОТІ

ПОВІДОМЛЕННЯ — ЗАПРОШЕННЯ В П'ЯТНИЦЮ, 7-го ЛИПНЯ 1978 р. відбудеться

ВЕЧІР — СХОДИНИ

зі спільним порядком:

- Початок — 6:30 вечора
- ВЕЧЕРЯ: — 7:00 година вечора
- Коротенькі інформації з життя ТУІА — д-р інж. С. Тисовський
- та представлення ВШ Гостя
- Доповідь:

„ПРАВНІ ВІДОМОСТІ ПРО СПАДКОЄМСТВО“

Д-р адвокат ВОЛОДИМИР АНАСТАС

- Запити і відповіді.
- Закриття вечора.

Місце: — Ресторан Артурс, 2300 НІ Юніверсити Авеню, Міннеаполіс, Мінн.

Зголошення — Анатоль Гюсвий, тел. 379-3481.

В ГАНТЕРІ В МОТЕЛІ „КСЕНІЯ“

1-го ЛИПНЯ ВІДКРИЄТЬСЯ

МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА

ЕДВАРДА, ЮРІЯ та ЯРЕМИ

КОЗАКІВ

Вечером офіційне відкриття з програмою, в якій беруть участь:

ред. Л. ЛЮБОВИЧ,
ред. І. КЕДРИН,
письменник ІКЕР та ЕКО в ролі
ГРИЦЯ ЗОЗУЛІ

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА і ВІДДІЛ ОДВУ СХІДНІХ СТЕЙТІВ

ВШАНОВУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ

О. ОЛЬЖИЧА

НА ОСЕЛІ ОДВУ ім. О. ОЛЬЖИЧА В ЛІГАЙТОНІ, Па.
В НЕДІЛЮ, 2-го ЛИПНЯ ц.р.

Святкова програма буде попереджена
БОГОСЛУЖЕННЯМ І ПАНАХИДОЮ
Слово виголосить ред. ЯРОСЛАВ ГАЙВАС

Буде влаштована виставка знімків і висвітлені фільми з посвячення пам'ятника О. Ольжича.

ПОЧАТОК ГОД. 3-тя ПО ПОЛУДНІ

Запрошуємо всіх
ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

3 діяльності ЛМК в Нью Йорку

Світова мандрівка пісні "Іхав козак за Дунай"

Дуже цікаву доповідь про мандрівку пісні "Іхав козак за Дунай" виконав у п'ятницю, 24-го лютого ц.р. мр Роман Савицький з рідкісними звукозаписами та різними варіантами цієї пісні, що її виконали композитори в німецькій, французькій, англійській, польській та американській музиці.

Вечір відкрив голова Клубу інж. Тарас Гриняй, вітаючи доповідача і гостей, подаючи короткі відомості про музичну освіту автора та його зацікавлення і відкриття українських мелодій в музичних композиціях європейських народів. Працюючи як голова музично-мистецького відділу Публічної Бібліотеки в Елізабеті, Н.Дж., мр Савицький має змогу поглиблюватися з давніми музичними матеріалами та вишукувати в архівах потрібну йому музичну літературу.

У своїй доповіді промовець подав, що довший час не було відомим, хто є автором пісні "Іхав козак за Дунай", пізніше виявилось, що автором пісні був козацький Семен Климовський, що жив за часів гетьмана Мазепи, а скомпонував її 1715 року, коли багато козаків в тому часі розбилися по світу. Відомості про Климовського знаходяться в рукописі, що зберігається у Ленінграді. Ця пісня є також у збірнику пісень виданім 1806 року в Петербурзі, а також поміщеною в збірнику князя Шаховського. Цей збірник українських і російських пісень був в Лондоні вже 1816 року, в Італії 1820. Польський король Станіслав Ліщинський, любитель музики, приготував такий збірник польських і українських любовних пісень, а багато з них увійшло пізніше до польського збірника "Музыка до пісень польських і руських в Галиції". Найбільш поширена була вона в Німеччині, знав про неї композитор Франц Лессель. Збереглися записки в купелівській місцевості Баден-Баден, де приїздили співаки з Росії там її співали. Співали її теж і німецькі хори і там її надрукували. У 1816 році музичний гений Бетховен, маючи в руках петроградський збірник пісень, опрацював її на свій лад, про яку знав, що це козацька любовна пісня, а німецький текст пісні починався від слів "Шене Мінча їх мус шайден".

У понеділок, 30-го січня ц.р. несподівано й передчасно помер громадський і політичний діяч, український патріот, провідний член ОУН, член середовища Закарпатського Представництва УГВР і член Братства Дивізійників — Володимир Керод. У четвер, 2-го лютого ц.р. найближча й дальша родина, друзі ОУН і середовища ЗП УГВР, друзі по зброї Першої Української Дивізії, приятелі й знайомі віддали останню прислугу сл.п. Володимирові, відправивши його на вічний спочинок. В середу відбулась панахίδα у похоронному заведенні Петра Яреми, що її відправив о. І. Кузьмач. ЧСВВ. Покійного Володимира поховав автор цих рядків від середовища ЗП УГВР і його найближчих друзів з Мюнхен, Англії, Філадельфії, Вашингтону, підкресливши при тому найбільш суттєві фрагменти з життя Покійного. Від ньюйоркського Відділу Т-ва за Патріархальний Устрій Помісної УКЦеркви і від товаришів з гімназії прощав Покійного мр Ярослав Щербанюк, підкреслюючи його активність у юнацьких роках.

Похоронні відправи довершив о. І. Кузьмач, який під час Служби Божої в Церкві св. Юра прощав Володимира, як парафіянина, підкреслюючи при тому, що Покійний закінчив земну мандрівку і тепер перенісся в той світ, де вічності. Над могилою в Бавнд Бруку прощав Володимира від головної Управи Братства Дивізійників, якої він був членом, д-р Дражньовський. Після похоронів відбулись в Бавнд Бруку поминки, під час яких промовляли і згадували фрагменти з життя Володимира. Інж. Богдан Підгайний у своєму слові дощові відкрив з мало відомої праці Володимира у відділі зв'язку з Краєм. Він вказував на складність праці, яка вимагала великої посвяти й відданості. Про це найкраще міг сказати тільки Б. Підгайний, як відповідальний за цілість зв'язку з крайовою УО на рідних землях. Євген Стахів розказав фрагмент з життя Володимира у Львові, як члена ОУН. Мирослав Лабуня говорив про Володимира, як приятеля — добросердечну людину. Останнім промовляв Ціх відзначаючи шляхетні властивості Володимира.

В.Б.

Пам'яті Володимира Керода

Народився 9-го червня 1913 року в київському місті Львові. Там же він закінчив середню освіту. Вже в молодому віці виявляв зацікавлення й охоту до організації й підпільної праці. Його юнацькі роки саме припали на час після визвольних змагань в 1918 роках — це час формування організованого націоналістичного руху. Звичайно дух цього часу мав чималий вплив на формування його світогляду, який визначав його життєвий шлях. В юнацькі роки вступив в ряди ОУН, він активно працював в гімназії. В час німецької — більшовицької війни Володимир Керод у похідних групах прямує на схід, що їх німці розв'язали, арештуючи її членів. Сл.п. Володимира віддалось уникнути арешту і він повернувся до Львова, тут він використовував кожну нагоду, де тільки можна було прислухатись визвольній боротьбі українського народу. В цей період слід розглядати його участь у Першій Українській Дивізії. Тут не приходить писати про його долю в Дивізії — мандрів і полог. Як тільки опинився на волі у Західній Німеччині, він знову активно включився у працю ЗЧ ОУН, де виконував дуже важливу й відповідальну маловідому працю, будучи керівником технічної референтури зв'язку з підпіллям на Україні. Ця праця вимагала великої обережності, відданості й посвяти, а поруч з тим все було небезпечно. Про його працю на цьому пості були втрачені тільки одиниці

і вона залишилась невідомою, якщо ніхто з безпосередніх учасників зв'язку з підпіллям в Україні не напише мемуарів. Ця праця була прищипкою, що на деякий час подорожжя життя Володимира було розірване. Дружина Ірина з дочкою Іванкою і сином Адрианом жили в Нью Йорку, а Володимир в Мюнхені. Німеччина і це важко переживав сл.п. Володимир. Приходилось це не легко обговорювати.

Після кризи в ЗЧ ОУН в 1954 р. сл.п. Володимир без найменшого вагання рішився стати на боці вином Краю і став по стороні ОУН. Володимир деякий час редагував спортову сторінку в "Українському Самостійнику". Він же був членом Політичної Ради ОУН і безперервно провадив активну працю. Згодом переїхав до Нью Йорку і тут вже більше присвятив уваги родинному життю. Більше зацікавився в Братстві Дивізійників і був членом середовища ЗП УГВР. В останньому часі був активним членом Товариства за Патріархальний Устрій Помісної УКЦеркви.

У нормальних обставинах державних народів, що категорію людей до яких належав Володимир Керод ховають з окремих відзнакень і пошаною на державний кошт. В наших обставинах цього здійснити не можна, але його друзі по цей і той бік залізно пам'ятають його світлу пам'ять про нього та переддають, щоб ця пам'ять йшла з роду в рід.

Микола Галів

Молодь Денверу в поклони Т. Шевченкові

Під патронатом Організації Оборони Чотирьох Свобід України, у неділю, 10-го квітня ц.р. в залі публічної школи влаштував Шевченківське свято. Майже всі точки програми свята були виконані силами молоді.

Програму свята відкрили американським гімном, відграваним на фортепіані. Дитячий хор під керівництвом Галини Сластон виконав "Заповіт". Виконання було доказом доброї підготовки.

Організатор свята Мирон Кальба, у своєму слові ядро представив значення Шевченка для українського народу. Глибокого змісту декламацію виконав студент Роман Колтунюк. Добре опрацьований реферат відчитав студент Тетр Богданович. Доповідач подав короткий характеристичний творів поета — їхній глибокий національний зміст, за який він був переслідуваний москалями майже ціле своє життя.

Вірш "Село" відповідала студ. Марта Венжівська. Вірш "Мені тринадцятий минуло" відчитав студ. Марко Федущак. Реферат англійською мовою відчитав студ. Андрій Колодій, Левко Колодін і В. Горчаковський.

Фортеляновий супровід

свята був під керівництвом п. Марії Венжівської. Дев'ять громада взяла участь у святі. Під час свята панувала святкова настрій, зразковий порядок і тиша під час виконання програми.

Я.Я.

Українці Гартфорду взяли участь у Вірменському святі

(З.Р.). — На запрошення місцевої вірменської громади у святкування 60-ліття незалежності Вірменії, з релігійного Відділу УККА, під головуванням п. Бориса Крупи взяли участь українці. У програмі цього свята, яке відбулося 4 травня 1978, із приватної колекції Олександра Крупи було показано 6 зразків регіональної української нощі. Відповідне пояснення до кожного одягу вела Зірка Рудик, під легким акомпаньяментом українських мелодій Христі Кінах. На закінчення Даруша Пришляк гарно відтанцювала "Гуцулку" в оригінальній карпатській одязі.

Усіх виконавців — вірменів, українців і литовців щиро вітає посадиш Гартфорду.

Поміж публікою можна було відчувати загальне захоплення українською мовою.

Чи не було б здоровим і новим явищем, якщо б ми час від часу запрошували інші національності відсвяткувати враз з нами академію чи будь-яке інше важливе свято? Може цим способом ми притягнули б і зацікавили більше молоді.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

СПОРТ

Редагус О. Твардовський

СПОРТОВА СЕКЦІЯ УСО "ТРИЗУБ" ВІДБУЛА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Дня 2-го червня ц.р., у власному домі відбулися Загальні Збори Спортової Секції УСО "Тризуб", Філадельфія, що ними проводила Президія в складі: Р. Савчак — президент, д-р І. Павлічка — заступник і І. Фаріон — секретар. Збори відкрив уступаючи голова інж. В. Сірий — молитвою, запропонувавши порядок дня.

Після відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття, відбулося звітання: голова, ланкових та фінансового референта. Згідно із цими звітами в минулому році були діяльні: п'ять дружин копаного м'яча з яких найбільшого успіху добились І-ша дружина, що здобула звання чемпіона СУАСТ-Схід та Філадельфійської Ліги, Першої Дивізії, а цим самим і аванс до вищої класу, що нею є "Мейджор Дивізія". На відміненні заслугів організування нової дружини у віці до 10-ти років життя. Провідниками окремих дружин були: Р. Вендський, В. Сірий і С. Ісідія (перша), Я. Козак, С. Кудиревич (юнацька до 16-ти років), Р. Федик, Ю. Фаріон (юнацька до 14-ти років), Я. Качай, Г. Гарматій, І. Вороник (юнацька до 10-го року), І. Дармограй і В. Луцкевич.

Активною була чоловіча відбаванкова дружина під проводом Т. Міджак, що тренувала у великій залі в коледжі Сестер Василіанок у Факс Чейсі.

Тенісова ланка під проводом інж. Ю. Савчака була організатором тенісних першостей СУВСТ-Схід, що традиційно відбулись на Союзі. Найважливішими тенісистами ланки є Ю. Савчак і О. Олінець.

Ланка гольфу, що нею проводить В. Аніюк була організатором українського турніру у Філадельфії в якому взяло участь 32 зма-

гуні. Успішною активністю продовжувала шахова ланка під проводом С. Новаківського. Шахова дружина "Тризуба" змагалась за першості Філадельфії і Округу. Шахова ланка була ланкою першості УСЦАК. Четверте звання першості УСЦАК здобув найважливіший шахіст ланки, шаховий майстер ЗСА В. Вачевський.

Діяльною була теж ланка настільного тенісу, якою проводить О. Крих. В індивідуальних першостях СУАСТ-Схід О. Крих зайняв друге місце.

Згідно із фінансовим звітом на цю спортову активність "Тризуба" видало 10,000 дол. Цю суму частинно покрив УСО "Тризуб" (господарська секція) решту здобуто із вигравів і зборів Коляди. Після звіту Контрольної комісії та ухвалення уступаючи Управі абсолютної, приступлено до вибору нової управи, до якої ввійшли: мр Я. Козак — голова, інж. В. Сірий і д-р І. Павлічка — заступники, д-р Я. Качай — секретар, С. Ісідія — скарбник, М. Кічула і М. Цюпак — господарі, Р. Вендський, Р. Цюпак, С. Ісідія, В. Сірий — провід І-ої дружини.

Т. Міджак відбаванкова секція чоловіків, Оля Кузевіч — відбаванкова секція жінок, Ю. Савчак — теніс, С. Новаківський — шахи, В. Аніюк — гольф, О. Кір — настільний теніс.

Члени С. Кудиревич, В. Хромик, Г. Гарматій, В. Скульський, М. Гіс, В. Данилюк, О. Форостяк, Е. Лоза, Р. Михайлевський, Ю. Дорошенко, Р. Ігнатюк, П. Викачук, О. Лесюк, І. Різанич, І. Дармограй, Ю. Фаріон, В. Луцкевич. Контрольна комісія: М. Субтельний, Я. Кухтня, М. Калій. Пресові референти: Р. Савчак і О. Татомір.

Р.С.

УСПІХИ ДРУЖИН СУМА ПАРМА, ОГАВО

СК СУМА, Парма — "Львів", Київський — 4:2 (3:0)
СК СУМА, "С", Парма — "Львів", Київський — 3:0 (3:0)

Дня 9-го червня — гра дружини "Д" пройшла на низькому рівні, частішою причиною чого були зачати зміни, що їх проводив тренер Петрина.

Дуже цікаво пройшли змагання дружини "С", в якій молоді змагуні пописувалися гарною грою, точними подачами та технічними комбінаціями. Вже в першій половині дружина СУМА вела 3:0 і цей вислід не зміг змінити молоді "львов'яни". Тренер "Львова" — А. Шепарович зробив влучну заміну воротаря, завдяки чому сумівці хоча багато ще стріляли — не змогли здобути більше голів.

У другій половині змагу-

ни СУМА сповільнили темп гри, але продовжували утримувати ініціативу до закінчення цієї цікавої зустрічі. Два голи для СУМА стріляв Мельник. Найкращими змагунами "Львова" були: воротар в другій половині — Шепарович; С. Губач, В. Фішера. Найкращим змагуном гри був В. Лішнявський. Склад СК СУМА, Парма "С": Р. Павула, І. Тимків, Р. Попадюк, І. Богуславський, М. Петрина, І. Бібик, В. Лішнявський, А. Фудей, Т. Мельник, І. Дабюк, Р. Васильєв, М. Попадюк, М. Данило, І. Тот. Тренер Любомир Муррий задовольнений грою своїх змагунів.

Л.М.

НА ПРОДАЖ

Увага! HUNTER, N.Y. Увага!
НА ПРОДАЖ
НАД РІЧКОЮ СКОГАРІ, ПРИ БІЧНІЙ ДОРОЗІ —
ЧУДОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
2-акрові парцелі, від \$11,000
1 акер землі і дворинний бонгало .. \$16,000
2 акри землі з хатою \$22,000
Є також можливість винаймання на вакації.

Телефонувати:

(215) 635-5698, (518) 989-6622, (313) 751-8625

THE UKRAINE, 1917-1921: A STUDY IN REVOLUTION

Edited by TARAS HUNCZAK
with the assistance of JOHN T. von der HEIDE

Cambridge, Mass.: Harvard Ukrainian Research Institute 1977

424 pages — hard bound. Price: \$15.00
Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

DELTO
EUROPA CORP.
(Roman Iwanuckij)
146 First Ave. (bet. 8th & 9th Sts.)
New York, N.Y. 10003. Tel. 228-2286

ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. 3 українським

збором саїчів, склянки і вог-

нетрималі ринки з накривками

(casseroles-ovenproof)

REAL ESTATE

Елленвілл в горах Ketchikan
2 РОДИННИЙ ДІМ

1 м. від села, хата звернена до потоку, стеля викінчена деревом, камінок з каменів, гараж, курник, витікає джерело, неповний акр. землі. Тел. власника: (212) 442-8578 або (914) 647-8968

Дім відкритий від 1 липня до 4 липня, від 1-5 по пол. \$34,900. Прийміть оферту.

КЕРГОНКСОН, Н. Й.
12 акрів, 1100 ft фронту, в доскоп. стані, 9 кімн. дім, 1 м. від Союзівки. \$55,000.

13 приміщень, докорова поштість, придатний до мешкання на зиму, власник викупе великий прихід з винайому. \$80,000.

5-кім. каледж, веранда закрита сіткою, велика, чиста площа, умовлено, в досконалому стані. \$14,500.

KATES REALTY
Kerthonsen, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-4141

ХАТА НА ПРОДАЖ
Модерна, гарна хата, на горі, з гаражем, басейном, 2 кімнати, шопи, 1 акр землі, 5 км. пішом до Кергонксону — \$58,000. (914) 626-0668

ДІМ НА ПРОДАЖ
Глен Спей, Н. Й. близько оселі Робінчового Союзу і української церкви. 7 кімнат, 2 лазні, чисті, вікніна пивниця, гарний город. Тел.: (212) 639-7276.

Хата коло Союзівки 1 1/4 акра землі — \$8,500.

2 акри землі Ulster Heights \$3,800 за акер.

Великий будинок, 5 бонгал коло Союзівки, приступна ціна.

Хата в Асторії — 6 родинна, приступна ціна.

Дзвіноти 6-7 веч. (212) 726-8288 або в день (914) 626-4141

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

у Глен Спей бонгало і кімнати з гарним видом. Близько церков. Тел.: (914) 856-2078

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3835 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ЮСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в найбільш, повнозатяжних в кожному районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz

УКР. ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FURNAL HOME

371 Lakeview Avenue
OLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY

Funeral Directors

Chapels available through out the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

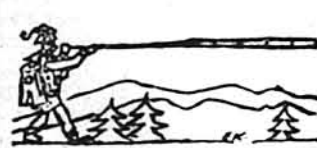
Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

Нема то як на Союзівці!

Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетсильських горах
біля міста Кергонксон, Н. Й.

ВІДКРИТТЯ
ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

П'ЯТНИЦЯ, 30-го червня 1978 р., год. 10 веч.

ЗАБАВА

при звуках оркестри СОЮЗІВКИ під дир.
ОЛЕКСАНДРА ХУДОЛІА — співає ОК—
САНА БОРБИЧ—КОРДУБА

СУБОТА, 1-го ЛІПНЯ 1978 р.

Год. 8:30 веч. — Відкриття сезону.

КОНЦЕРТ — АНІА ЧОРНОДІЛЬСЬКА —

супроводж. акомпаньямент — д-р ІГОР СОНЕ-

ВИЦЬКИЙ; конференсь — АНІА ДИДИК.

Год. 10-та веч. ЗАБАВА

оркестра "ТЕМПО"

НЕДІЛЯ, 2-го ЛІПНЯ 1978 р., г. 8:30 веч.

спеціальна програма з нагоди Дня Незалеж-

ності — 4-го липня.

Год. 10-та — ЗАБАВА

— оркестра СОЮЗІВКИ

Велика холоджсна зала "Веселки"

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Price \$6.00 (hardbound) \$4.00 (softbound)

Postage and handling \$0.75

New Jersey residents add 5% sales tax

СВОБОДА BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

повідомляє, що вийшла нова книжка

ДОКІЙ ГУМЕННОЇ

МИНУЛЕ ПЛИВЕ

В ПРИЙДЕШНЄ

Читаючи цю книжку, здається, як багато ми не

знаємо про наше далеке користе минуле. З якого

часу, власне, маємо ми починати нашу історію?

Книжка має 384 сторінки, 605 ілюстрацій. Тверда

оправа. Ціна — \$10.00. Книгарням знижка.

Замовлення надсилати на адресу:

D. HUMENNA

c/o The Ukrainian Academy of Arts and Sciences

in the U.S., Inc.

206 W. 100th Street, New York, N.Y. 10025, U.S.A.